

VYTAUTAS MEŠKAUSKAS

1936.03.13–2018.02.23

*Atrodo, kad mirtis
visada ateina per anksti...*

2018 m. vasario 23 d. po ilgos ir sunkios ligos mirė ilgametis Kompleksinės geologinės žvalgybos ekspedicijos darbuotojas hidrogeologas Vytautas Meškauskas.

Vytautas gimė 1936 m. kovo 31 d. Utenos apskrities Tauragnų miestelyje tarnautojų Juozo Meškausko ir Apolonijos Meškauskienės (Gaivenytės) šeimoje. Tėvas, baigęs Odesos keturmetę medicinos mokyklą, dirbo

felčerių. Šeimoje augo trys vaikai. 1948 m. Meškauskų šeima buvo ištremta į Sibirą, į Krasnojarsko kraštą. 1949 m. mirus tėvui, šeimos materialinė padėtis labai pablogėjo, tad Vytautui, baigus septynmetę mokyklą, teko pradėti dirbti. Dirbo kolūkyje sąskaitininku, šaltkalviu mašinų-traktorių stotyje, įvairius darbus miško paruošimo kombinate, statybose ir kt. 1958 m. baigė darbo jaunimo

Meškauskų šeima prie griūvančios pirkelės Lebežje gyvenvietėje (Nižnij Ingašo r., Krasnojarsko kr.) 1953 m.: (iš dešinės) motina Apolonija, sūnūs Gediminas ir Vytautas, duktė Elvyra.

V. Meškauskas trumpą atokvėpio valandėlę sode.

vakarinę vidurinę mokyklą. Tais pačiais metais šeima grįžo į Lietuvą. 1959 m. Vytautas baigė technikų–geologų kursus, organizuotus prie Lietuvos geologijos ir gelmių apsaugos valdybos. Dirbo techniku–geologu, vėliau – vyr. techniku–geologu Kompleksinės geologinės žvalgybos ir Naftos žvalgybos ekspedicijų Kauno, Žarėnų ir Likėnų geonutraukinėse partijose, kurios darė vidutinio mastelio (M 1:200 000) geologinę nuotrauką. Dalyvavo ir lauko, ir kameriniuose darbuose. Likėnų partijoje, nesant hidrogeologo, kuris galėtų sudaryti nomenklatūrinio

lapo N–35–I hidrogeologinius žemėlapius, šis darbas buvo pavestas V. Meškauskui. Jis ne tik sudarė šio lapo kvartero ir prekvartero hidrogeologinius žemėlapius, bet ir parengė juos spaudai. Todėl nuo 1971 m. birželio V. Meškauskas buvo paskirtas į hidrogeologo pareigas. Hidrogeologu Vytautas dirbo Noriūnų bei Papilio objektų stambaus mastelio (M 1:50 000) kompleksinės geologinės–hidrogeologinės ir inžinerinės geologinės nuotraukos lauko ir kameriniuose darbuose, Drūkšių objekto lauko darbuose. Be to, jam vadovaujant, buvo išgręžta nemažai individualiam vandens tiekimui skirtų artezinių gręžinių sudėtingose geologinėse–hidrogeologinėse sąlygose.

Už gerą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą Vytautas ne kartą buvo paskatintas piniginėmis premijomis, apdovanotas garbės raštais, ženklu „Gelmių žvalgybos žymūnas“ ir kt. Geologinėje sistemoje V. Meškauskas išdirbo 34 metus.

V. Meškauskas buvo geologų kolektyvinių sodų „Žėrutis“ pirmininko pavaduotojas, mėgo dirbti sode, mokėjo skiepyti vaismedžius – skiepijo ne tik sau, bet ir draugams bei pažįstamiems. Kartu su žmona Regina užaugino ir išleido į mokslus tris vaikus, sulaukė penkių anūkų.

Nežiūrint į tai, kad jam teko sunkūs išbandymai (Sibiro tremtis, nelengvos gyvenimo sąlygos, vėliau – nepagydoma liga), Vytautas niekada neparado optimizmo, pasižymėjo šmaikščiu žodžiu, buvo draugiškas, darbštus, pareigingas, garbingas mūsų kartos atstovas.

Palaidotas (po kremavimo) šalia mamos Vilniuje, Karveliškų kapinėse.

Vytautas Marcinkevičius